

वा० रा०

॥ ११० ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ भयं त्यक्त्वा जयो वासः सर्प इव सर्पसदृशो लवणश्च प्रशांसः ॥ ३९ ॥ इति रामाभि० वा० उ० एको
रामानुजेन वीरेण लवणं राक्षसोत्तमं ॥ तस्य ते देवदेवस्य निशम्य वचनं सुराः ॥ २९ ॥ आजग्मुर्यत्र युध्येतेश्च त्रुघ्न लवणावुभौ ॥ तं शरं
दिव्यसंकाशं शत्रुघ्नकरधारितं ॥ ३० ॥ ददृशुः सर्वभूतानि युगांताग्निमिवोत्थितं ॥ आकाशमावृतं दृष्ट्वा देवैर्हिरण्यनंदनः ॥ ३१ ॥ सिंह
नादं भृशं कृत्वा ददर्श लवणं पुनः ॥ आहूतश्च पुनस्तेन शत्रुघ्नेन महात्मना ॥ ३२ ॥ लवणः क्रोधसंयुक्तो युद्धाय समुपस्थितः ॥ आकर्णात्सि
विकृष्याथ तदनुर्धन्विनां वरः ॥ ३३ ॥ समुमोच महाबाणं लवणस्य महोरसि ॥ उरस्तस्य विदार्याश्च प्रविवेश रसातलं ॥ ३४ ॥ गत्वार
सातलं दिव्यः शरो विबुधपूजितः ॥ पुनरेवागमत्तूर्णमिक्ष्वाकुकुलनंदनं ॥ ३५ ॥ शत्रुघ्नशरनिर्भिन्नो लवणः स निशाचरः ॥ पपात सह
साभूमौ वज्राहत इवाचलः ॥ ३६ ॥ तच्च शूलं महद्दिव्यं हते लवणराक्षसे ॥ पश्यतां सर्वदेवानां रुद्रस्य वशमन्वगात् ॥ ३७ ॥ एकेषु पातेन
भयं निपात्य लोकत्रयस्यास्य रघुप्रवीरः ॥ विनिर्बभावुत्तमचापबाणस्तमः प्रणुद्येव सहस्ररश्मिः ॥ ३८ ॥ ततो हि देवाः क्रपिपन्नगाश्च प्र
पूजिरेत्यप्सरसश्च सर्वाः ॥ दिष्ट्या जयो दाशरथेरवाप्तस्य त्क्वाभयं सर्प इव प्रशांसः ॥ ३९ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० एको न सप्ततितमः
सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ हते तु लवणे देवाः सेंद्राः साग्निपुरोगमाः ॥ ऊचुः सुमधुरां वाणीं शत्रुघ्नं शत्रुतापनं ॥ १ ॥
दिष्ट्या ते विजयो वत्स दिष्ट्या लवणराक्षसः ॥ हतः पुरुषशार्दूलवरं वरय सुव्रत ॥ २ ॥ वरदास्तु महाबाहो सर्व एव समागताः ॥ विजयाकां
क्षिणस्तुभ्यममो घं दर्शनं हिनः ॥ ३ ॥ देवानां भाषितं श्रुत्वा शूरो मूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ प्रत्युवाच महाबाहुः शत्रुघ्नः प्रयतात्मवान् ॥ ४ ॥ इयं
मधुपुरीरम्या मधुरा देवनिर्मिता ॥ निवेशं प्राप्नुयाच्छीघ्रमेषमेस्तु वरः परः ॥ ५ ॥ न सप्ततितमः सर्गः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ देवप्रसाद
तो महती प्रतिष्ठा शत्रुघ्नस्य ॥ हते इति ॥ १ ॥ २ ॥ तुभ्यं तव ॥ ३ ॥ ४ ॥ मधुरा मनोहरा ॥ निवेशं सपौरजानपदमहाबलसेना निवेशभूतमहाराजधानीत्वं प्राप्नुयात् ॥ ५ ॥

उ० कां०

॥ ११० ॥